

РЕШЕНИЕ

№ 11312

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Димитър Петров
Ана Методиева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **41** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационната жалба на началника на Отдел „Оперативни дейности“ – С., в Дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция (ГД) „Фискален контрол“ към Централно управление (ЦУ) на Националната агенция за приходите (НАП), чрез старши юрисконсулт Н. В., срещу Решение № 3996 от 05.11.2025г. по НАХД № 10731/2025 г., по описа на Софийския районен съд (СРС), с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 817190-F795897/06.03.2025 г., с което на “Катани Трейд“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 10 476,99 лева за извършено административно нарушение по чл. 127и, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и при неправилно приложение на административнонаказателната уредба. Твърди, че районният съд неправилно е приел наличието на съществени процесуални нарушения при издаването на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление. Според касатора описанието на нарушението в административнонаказателните актове е достатъчно ясно и конкретно, като са посочени всички релевантни фактически обстоятелства относно превоза на стоката, участващите търговски субекти и неизпълненото задължение за потвърждаване на получаването на стоката. Поддържа се, че нарушението по чл. 127и, ал. 1 ДОПК е формално и се счита довършено с изтичането на законово установения срок за потвърждаване на получаването на стоката, без да е необходимо настъпването на вредоносен

резултат. В тази връзка се сочи, че в случая е безспорно установено, че процесната стока е пристигнала и е била разтоварена в склада на получателя на 08.07.2024 г., поради което до края на следващия ден – 09.07.2024 г., е следвало да бъде подадено потвърждение по електронен път, каквото не е извършено нито в законоустановения срок, нито към момента на съставяне на акта и издаване на наказателното постановление. Касаторът счита също, че районният съд неправилно е приел, че липсват достатъчни данни относно мястото и времето на извършване на нарушението, тъй като от описаните в наказателното постановление факти ясно се установява движението на стоката – от Република Полша до Република България, както и участващите в сделката лица – доставчик, превозвач и получател.

Прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение. Касаторът се представлява от юрк. В..

Ответникът – “Катани Трейд“ ООД изразява становище за неоснователност на жалбата. Изразява подробни възражения на релевираните от касатора доводи.

Прави искане обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира разноски въз основа на представен списък. Ответникът се представлява от адв. Р. К., Софийска адвокатска колегия.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата. Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, становищата на страните и провери обжалваното съдебно решение с оглед на правомощията си по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима – подадена е в срока по чл. 211 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение първоинстанционният съд е приел от фактическа страна, следното:

На 05.07.2024 г., в 14:20 часа, на граничен контролно - пропускателен пункт (ГКПП) - В. - Д. мост 2 е установено, че пътно превозно средство (ППС), марка „Скания“, с рег. [рег.номер на МПС] , с ремарке с рег. [рег.номер на МПС] и водач С. И. К., превозва стока, включена в списъка на стоките с висок фискален риск (СВФР) НК 04012091 „Мляко и сметана, неконцентрирани, без захар или други подсладители, с тегловно съдържание на мазнини, превишаващо 1 %, но непревишаващо 6 %, превишаващо 3 %, в опаковки, с нето съдържание, непревишаващо 2 литра“ - 22 945 кг. на стойност 26 192,47 лв.

При извършена проверка на ГКПП - В. - Д. мост 2, органите по приходите са установили, че стоката е с получател „Катани Трейд“ ООД, превозвач „Стефи“ ЕООД и доставчик „Pomlek Grudziadz sp. “Z.O.O., с предварително декларираните данни за стока по Уникален номер на превоза (УНП) 2024070510324 и са съставили протокол за извършена проверка на СВФР при вътреобщностни придобивания (ВОП), като не са поставили на превозното средство техническо средство за контрол (ТСК).

На дата 08.07.2024 г. стоката, видно от международната товарителница (CMR), е била разтоварена в склад на получателя „Катани Трейд“ ООД, находящ се в [населено място], [улица]. До края на 09.07.2024 г., „Катани Трейд“ ООД не е потвърдило получаването на стоката с висок фискален риск чрез подаване на уведомление по електронен път.

На 29.10.2024 г. е извършена проверка, за което е съставен Протокол № 1738237/29.10.2024 г., с приложения. При проверката е присъствало упълномощено лице от управителя на дружеството,

който е получил протокола с приложението. Последният е дал писмени обяснения по случая. За констатираното нарушение, на „Катани Трейд“ ООД е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F795897/29.10.2024 г., издаден от главен инспектор по приходите при ЦУ на НАП. Констатирано е нарушение на чл. 127и, ал. 1 ДОПК. АУАН е съставен в присъствието на представляващия дружеството и е подписан без възражения. Възражения не са направени и в срока по чл. 44 ЗАНН.

На 06.03.2025 г. въз основа на АУАН, е издадено НП № 817190-F795897 от началник на Отдел „Оперативни дейности“, Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност. Счел е, че в процедурата по ангажиране на отговорността на жалбоподателя са допуснати множество съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на място и време на извършване на нарушението, непълно, неясно и неточно описание на нарушенията в АУАН и НП, непълна правна квалификация на нарушението и неправилно определяне размера на санкцията. Прието е, че посочените недостатъци са довели до нарушаване на правото на защита на нарушителя.

Обоснован е извод за незаконосъобразност на НП, поради което същото е отменено.

Настоящият касационен състав, в пределите на проверката по чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 208 и сл. АПК и при съобразяване на касационните основания по чл. 348, ал. 1 НПК, приложими по силата на чл. 84 ЗАНН, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но постановено при неправилно приложение на закона.

Съгласно чл. 127и, ал. 1 ДОПК при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят е длъжен да потвърди получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване или разтоварване. Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, санкционирано по чл. 278б, ал. 3 ДОПК с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5 000 лв.

От съдържанието на наказателното постановление, разгледано в неговата цялост, се установява, че административнонаказващият орган е описал всички съществени фактически елементи на вмененото нарушение: датата и мястото на установяване на превоза на стоката, вида и количеството на превозваната стока, нейния код по КН, стойността ѝ, участниците в превоза – доставчик, превозвач и получател, уникалният номер на превоза, мястото на разтоварване, датата на разтоварване, както и обстоятелството, че до края на следващия ден след пристигането на стоката не е било подадено потвърждение по електронен път. Въз основа на тези данни административнонаказващият орган е приел, че дружеството е осъществило състава на административно нарушение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК.

Този извод е правилен.

На първо място, правилно в касационната жалба се поддържа, че нарушението по чл. 127и, ал. 1 ДОПК е формално. За неговото осъществяване не е необходимо настъпването на вредоносен резултат, а е достатъчно неизпълнението в срок на нормативно установеното задължение за потвърждаване получаването на стоката. В случая по делото е безспорно установено, че процесната стока е пристигнала и е била разтоварена в склада на получателя на 08.07.2024 г., поради което задължението за потвърждаване е следвало да бъде изпълнено най-късно до края на 09.07.2024 г. Липсата на такова потвърждение не се оспорва по същество и от ответното

дружество, като същата се установява както от административнонаказателната преписка, така и от приетите от районния съд доказателства.

Неправилен е изводът на въззивния съд, че в АУАН и НП липсват достатъчно данни относно времето на извършване на нарушението. Макар в административнонаказателните актове да не е използвана изрично формулировката, че деянието е довършено на 10.07.2024 г., от описаните фактически обстоятелства еднозначно се извежда, че нарушението е осъществено с изтичането на срока за потвърждаване на получаването на стоката. В този смисъл административнонаказващият орган е индивидуализирал по достатъчен начин времевите параметри на нарушението, така че санкционираното дружество да разбере в какво е обвинено и да организира защитата си.

Неправилен е и изводът на районния съд за липса на място на извършване на нарушението. В наказателното постановление са посочени мястото на разтоварване на стоката – складът на получателя в [населено място], [улица], както и всички съществени обстоятелства, свързани с движението на стоката от Република Полша до Република България. При нарушение, изразяващо се в бездействие, мястото на извършване се определя с оглед мястото, където е следвало да бъде изпълнено задължението или където бездействието се проявява във връзка с конкретния превоз. В случая описанието в НП е достатъчно да индивидуализира мястото на деянието и не е налице неяснота, която да е накърнила правото на защита.

Не се споделя и изводът на СРС, че е налице непълно, неясно и неточно описание на нарушението. В наказателното постановление са отразени видът на стоката, нейното количество, кодът по КН, стойността, участниците в доставката, УНП, датата на пристигане и разтоварване, както и неизпълненото задължение за потвърждаване на получаването. Отделните факти са изложени в достатъчен обем, за да очертаят ясно фактическия състав на нарушението. Ответното дружество е било в състояние да разбере точно в какво нарушение е обвинено и да противопостави защита, като именно такава защита е била организирана както в административната, така и в съдебната фаза. Следователно не може да се приеме, че е налице съществено нарушение на чл. 42 или чл. 57 ЗАНН.

Неправилен е и изводът на районния съд относно непълна правна квалификация на нарушението. В наказателното постановление нарушението е квалифицирано по чл. 127и, ал. 1 ДОПК, а санкцията е наложена на основание чл. 278б, ал. 3 ДОПК. Между фактическото описание и дадената правна квалификация съществува пълно съответствие, доколкото описаното поведение представлява именно непотвърждаване на получаването на стока с висок фискален риск в срока, предвиден в закона.

Не се споделя и решаващият извод на въззивния съд, свързан с начина на определяне на санкцията.

Санкцията по чл. 278б, ал. 3 ДОПК е нормативно определяема чрез законово фиксирана формула, при която законодателят определя както процента на санкцията, така и базата, върху която този процент следва да бъде приложен. Безспорно законовият термин е „данъчна основа на превозваната стока по смисъла на ЗДДС“. В конкретния случай обаче административнонаказващият орган е посочил стойността на стоката в размер на 26 192,47 лв. и е формирал санкцията като 40 на сто от тази стойност, което е довело до определяне на имуществена санкция в размер на 10 476,99 лв.

Действително в наказателното постановление не е употребен изрично терминът „данъчна основа“, а е използвано понятието „стойност на стоката“. Този пропуск обаче в конкретния случай не представлява съществено нарушение, обосноваващо отмяна на НП. От данните по преписката, включително от съпътстващите превоза търговски документи, е установима именно стойността, въз основа на която е формиран размерът на санкцията, като по делото не се твърди и

не се установява наличие на други елементи, които да налагат различен извод относно размера на данъчната основа за целите на чл. 278б, ал. 3 ДОПК. При липса на данни за включване или изключване на допълнителни елементи по смисъла на ЗДДС, стойността на стоката съвпада с данъчната основа за целите на чл. 278б, ал. 3 ДОПК. Ответното дружество не е оспорило нито стойността на стоката, нито аритметичния начин на изчисляване на санкцията. В този смисъл, макар използваната терминология да не възпроизвежда дословно текста на закона, същата не е довела до неяснота относно начина на формиране на санкцията и не е ограничила правото на защита, нито е довела до определяне на санкция в различен размер от законово дължимия.

По изложените съображения настоящият състав приема, че наказателното постановление е издадено при правилно приложение на материалния закон и без допуснати съществени нарушения на административнонаказателното производство. Следователно въззивното решение, с което то е отменено, е неправилно и следва да бъде отменено, а наказателното постановление – потвърдено.

При този изход на спора, с оглед своевременно направеното искане и на основание чл. 63д, ал. 4 и 5 ЗАНН, в полза на Националната агенция за приходите – юридическото лице, в чиято структура се намира административнонаказващият орган, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Същото, на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с § 5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, съдът определя в размер на по 66,47 евро за всяка инстанция, или общо 132,94 евро (сто тридесет и две евро и деветдесет и четири евроцента).

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3996 от 05.11.2025 г., постановено по НАХД № 10731/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 817190-F795897/06.03.2025 г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“ – С., в Дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите. ОСЪЖДА „Катани Трейд“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], разноски по делото в размер на 132,94 евро (сто тридесет и две евро и деветдесет и четири евроцента).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: